

Hvis Roosevelt havde levet

Leder fra LaRouchePAC, 10. maj, 2018 – Midt i de seneste ugers begivenheder, der er uden fortilfælde, minder gårsdagens fejring af Sejrsdagen i Moskva, der fejrer afslutningen af Anden Verdenskrig i Europa, og især præsident Putins dybt bevægende hyldest til dem, der rundhåndet gav alt for at besejre nazisterne, os om vores amerikanske præsident Franklin Roosevelt, der, udslidt, var bukket under blot få uger før nazismens endelige nederlag. Roosevelts død på dette tidspunkt frastjal denne generation det løfte om verden efter krigen, og Amerika efter krigen, han så længe havde planlagt og kæmpet for.

Statsmanden Lyndon LaRouches tale i New Delhi fra 3. dec., 2008, »Tiden for et nyt system er kommet«, hvor han første gang foreslog »Firemagtsaftalen«, genskaber Franklin Roosevelts tankegang fra dengang, gennem en prisme af LaRouches mere avancerede koncepter frem til nutiden.

Lyndon LaRouche sagde, »Vi må have en koalition af kræfter på planeten, der er stærk nok, og som i tilstrækkelig grad forstår sin gensidige egeninteresse, til at genindsætte den form for kontrol, som USA forsøgte at promovere under Franklin Roosevelt. Mod slutningen af krigen sagde Roosevelt, i forbindelse med Kina og i forbindelse med Sovjetunionen, samt andre lande, man behøver ikke synes om det andet land; man behøver ikke synes om dets regering; man behøver ikke synes om dets politik. Det, man må gøre, er at etablere et internationalt kontrolsystem, under hvilket man ikke har ting, der løber løbsk, og som udgør trusler. Man må simpelt hen have traktatlige organisationer eller lignede ting, der svarer til traktatlige organisationer, hvor folk har en sådan interesse i at bevare traktat-organisationen, at de vil regulere sig selv og deres eget land. Og man kan få samarbejde omkring dette.«

Det var sådan, Roosevelt havde til hensigt at sammensætte en

verden efter krigen med Stalins Rusland, Kina og Indien. Men hans efterfølger, Harry Truman, tilbød at mødes med Stalin, så snart denne kunne komme til USA – hvilket Truman udmærket vidste, Stalin aldrig ville gøre. Modellen for efterkrigstidens Tyskland skulle være det, vi har set i Østrig – neutralitet befriet for militær besættelse. Et forenet Tyskland ville have blomstret – men det skulle ikke være således. Koreakrigen, der har truet os fra dens begyndelse i 1950 og frem til nutiden, gav Stalin en mulighed for at slå tilbage mod angloamerikansk militært pres i Europa, gennem en ubevogtet bagdør i Asien. I tilbageblik fulgte der en anden form for mareridt efter Anden Verdenskrig, fordi Roosevelt døde, og hans planer og idealer blev begravet sammen med ham af britisk imperialisme.

Inden for sin Firemagtsaftale foreslog LaRouche at bruge den amerikanske forfatnings enestående træk til at forankre udstedelsen af massive mængder af kreditskabelse til produktiv investering, med vægt på infrastruktur. Der findes ingen måde, hvorpå man kan gå i gang med at transformere de millioner af ufaglærte arbejdere i Indien, for eksempel, til faglært arbejdskraft, uden en massiv skabelse af infrastruktur.

Tilbage i 1945 mislykkedes det for os at skabe den verden efter krigen, som vore helte forventede og fortjente. I stedet for dette lysende løfte, tilbragte vi et helt liv under truslen om atomkrig – en trussel, der stadig består den dag i dag. Men i dag er der åbnet op for et nyt alternativ, takket være Lyndon LaRouches kreative vision, centreret omkring Bælte & Vej Initiativet, lanceret af Kinas præsident Xi Jinping, og i hvilket flere end 100 lande nu deltager.

I dag blev Mahatir Mohamad, i en alder af 92, genindsat som premierminister for Malaysia 15 år efter, han sidst forlod denne post, og han er således den ældste, valgte leder i verden. Mahatir Mohamad er velkendt på internationalt plan for sin åbenlyse enighed med Lyndon LaRouche, for eksempel, med hensyn til George Soros. Han tiltræder embedet som en

verdensleder, der er muslim, og som også frem for alt andet er en stærk tilhænger af Bælte & Vej Initiativet, som han i dag sagde, han havde detaljeret foreslået i et personligt brev til præsident Xi Jinping.

Mahatir Mohamads lederskab og støtte til Bælte & Vej Initiativet er ikke alene vigtigt for Sydøstasien, men også ekstremt vigtigt for Mellemøsten, der nu er i færd med at blive angrebet af en farlig stedfortræderkrig. Bælte & Vej er det tvingende nødvendige svar for Sydvestasien – som Lyndon LaRouche i mere end 40 år har foreslået, og som Franklin Roosevelt ville være enig i.

Se Lyndon LaRouche: »[The Time Has Come for a New System](#)«, *EIR*, 19. dec., 2008.

Foto: Den russiske præsident Putin under militærparaden, der markerer 73-året for Sejr i den Store Patriotiske Krig 1941-45. Et minuts stilhed. 9. maj, 2018. (en.kremlin.ru)

Franklin Roosevelt i 1940: Columbus' opdagelse markerer 'En ny begyndelse i menneskets march mod fremskridt'

12. okt., 2017 – For firs år siden besluttede præsident Franklin Delano Roosevelt, at Christoffer Columbus skulle mindes med en national helligdag i oktober måned. Tre år senere udstedte han følgende erklæring for 12. okt., 1940.

Christoffer Columbus' og hans diminutive flådes sørejse mod det ukendte vest var ikke alene optakten til en ny, historisk æra. For den modige sømand var det kulminationen af års dristige beregninger, omhyggelige forberedelser og kamp mod modstandere, der havde nedgjort hans store plan og modarbejdet dens gennemførelse.

Med en udlægning af den sære doktrin, at der hinsides oceanet fandtes solidt, beboeligt landområde, måtte Columbus først gøre sine tanker troværdige for sine tvivlende velgørere og dernæst overvinde den tilsyneladende endeløse række af forhindringer, med hvilke snæversynede mennesker spærrede vejen for at udstyre en flåde. Selv, da de tre, små skibe var startet ud på deres epokeskabende rejse, begik mandskabet mytteri og krævede, at han vendte om. Columbus holdt sig imidlertid på kursen, og om morgenen, den 12. oktober, 1492, var det velkomne land i sigte.

Denne søfarer fra Genovas mod og tiltro og vision forherliger og beriger det drama, der var europæernes begyndende udvandring til Amerika. Columbus og hans rejsefæller var forvarslet om senere store bevægelser af folk fra Spanien, fra Columbus' hjemland Italien og fra alle lande i Europa. Og ud af sammensmeltningen af alle disse nationale grene skabtes det Amerika, til hvilket den Gamle Verden på så storslået vis har bidraget.

I år, hvor vi betænkter den tilstand, som verden er blevet bragt til af destruktive kræfter, med lovløshed og tøjlesløs magt, der hærger en ældre civilisation, og med vor egen republik, der ruster sig til forsvar for sine institutioner, kan vi puste nyt liv i vor tiltro og forny vort mod ved at mindes Columbus' triumf efter en periode med hjerteskrærende prøvelser.

Det løfte, som Columbus' opdagelse skænkede verden, om en ny begyndelse i menneskets march mod fremskridt, har været undervejs mod sin opfyldelse i fire århundreder. Det er nu vor

opgave at være fast besluttet på, at denne fremmarch, på trods af tilbageslag, vil fortsætte mod opfyldelsen.

Foto: Franklin Delano Roosevelt, USA's 32. præsident, i en bil på sin ejendom i Hyde Park, N.Y.

Kupforsøg mod Trump slår fejl i takt med, at amerikanere begynder at se en fremtid igen

Leder fra LaRouche PAC, 11. juni, 2017 – Da Franklin Roosevelt døde før krigens slutning, var Lyndon LaRouche fortvivlet over, at en stor mand var gået bort og advarede om, at en meget lille mand tog over.

Indser amerikanere, med et tilbageblik på 1945 fra nutidens perspektiv, at USA vandt krigen baseret på FDR's besejring af de britiske bankierer på Wall Street gennem at genindføre det Amerikanske System for kredit til udvikling, ikke spekulation, gennem Glass/Steagall-loven? Indser de, at »demokratiets arsenal«, der besejrede fascismen, udelukkende var muligt, fordi FDR havde skabt historiens største infrastruktur-boom på ganske få år og herved gav USA en overvældende førerposition inden for produktion og logistik? Indser de, at Roosevelts samarbejde med Kina og Rusland (det daværende USSR) var uundværligt for at redde verden fra fascisme? Eller tror de på myten om, at krigen blev vundet gennem Trumans forbrænding af japanske civile, og at den Kolde Krig var nødvendig for at redde verden fra »Gudløs kommunisme«?

Disse spørgsmål er af afgørende betydning for nutiden. Efter 16 års nedskæringspolitik, permanent kolonialistisk krigsførelse («regimeskifte») og kulturel degeneration under Bush, Cheney og Obama, truedes amerikanerne af død gennem pessimisme og fortvivlelse, gennem økonomisk forfald og deres menneskelige værdigheds kulturelle nedgørelse.

Men verden har nu forandret sig. Den Nye Silkevej har, siden den blev annonceret af Xi Jinping i 2013, på ganske få år, ligesom FDR gjorde det med USA, sat hele verden på en kurs for menneskelig produktivitet i hele verden og demonstreret, at fattigdom virkelig kan fjernes, over hele planeten, sådan, som kineserne næsten har gjort det med deres egen nation. Kina og Rusland forener Eurasiens nationer bag dette store foretagende og rækker hånden frem til hele Asien, Afrika og de amerikanske kontinenter om at tilslutte sig.

Der er nu i USA en præsident, der afviser hele denne imperieopsplitning af verden; der afviser regimeskifte og promoverer venskab og samarbejde med Rusland og Kina, både for at besejre terrorisme og for at samarbejde om Bælte & Vej Initiativet med det formål at imødekomme menneskehedens fælles mål.

Imperiet har svaret tilbage med gengældelse. Med anvendelse af alle til rådighed stående resurser – krigsliderlige neokonservative fra både det Republikanske og Demokratiske parti, de rådne horer fra mainsteam-medierne og de britiske operatører i Bush- og Obama-efterretningssamfundene – har man forsøgt at dæmonisere Putin, påstå, at Rusland stjal valget og at Trump var et redskab for Moskva. Trump skulle ødelægges for enhver pris – en »farvet revolution« mod vor egen nation. Anførerne af denne indsats var de velkendte løgnere og forrædere, der var ledere af Obamas efterretningstjenester: John Brennan, James Clapper og James Comey.

Som Michael Goodwin fra *New York Post* påpegede i lørdags: »J. Edgar Hoover beholdt sit job, fordi fem præsidenter var bange

for at fyre ham. Hans forsikring var det smuds, han i hemmelighed indsamlede om dem. Comey er en alen af samme stykke, men Trump var ikke bange for at fyre ham.«

Nu slår sandheden igennem i det amerikanske folk. Comeys løgne står afsløret. Trump nægter at bøje sig for krigsmagernes løgne om Rusland og/eller Kina.

Det spørgsmål står tilbage: Vil det amerikanske folk genoplive det standpunkt, som var vore Grundlæggende Fædres, Franklin Roosevelts og John F. Kennedys, ved at se tilbage på nutiden ud fra et standpunkt om fremtiden? Vil New Yorkere vedtage en vision for byen med højhastigheds-jernbaneforbindelser, med svævetog (maglev) til erstatning for den svedfyldte, støjende undergrundsbane, der nu er ved at bryde sammen? Vover amerikanerne at tro på, at nationen kan transformeres på nogle ganske få år, som FDR gjorde; som kineserne har gjort i dag?

Hen over de næste par uger vil LaRouche PAC's Manhattan-projekt sponsorere en række begivenheder, der leverer den kreative ammunition, der er nødvendig for at besvare dette spørgsmål bekræftende. Vores bulletin over kommende begivenheder omfatter invitationen til arrangementet i Carnegie Hall den 29. juni til ære for Sylvia Olden Lee,[1] som efterfølges af et seminar om det klassiske toneleje og stemmeplacering. Der følger snarest yderligere begivenheder med Schiller Instituttet og vore kinesiske venner og andre fra hele verden, som fortsat vil angive retningen for de revolutionære forandringer, der fejer hen over nationen og verden.

Foto: Præsident Donald Trump annoncerer sit initiativ for infrastruktur. 7. juni, 2017.

[1] Se: [In Praise of Sylvia Olden Lee](#), og [biografi](#).

Kun globale løsninger baseret på nye principper kan virke

Leder fra LaRouchePAC, 21. november, 2016 – Enhver oprigtig vurdering af den globale situation på nuværende tidspunkt må begynde med en klar erkendelse af, at hele det transatlantiske finanssystem er håbløst bankerot og må erstattes af en helt ny arkitektur. Alle for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er døde, begyndende med Deutsche Bank, Royal Bank of Scotland, samt alle Wall Street TBTF-institutionerne. Wall Streets bankholdingselskaber sidder med \$252 billion i eksponering til derivater, med kun \$14 billion i tvivlsom kapital som opbakning til disse flygtige spilleindsatser. De italienske banker styres af et kriminelt oligarki, mens den italienske befolkning er hårdt ramt af morderiske nedskæringer. Det samme gælder for Frankrig og andre steder i hele Europa.

Det, der er brug for, er et helt nyt kreditsystem, der er baseret på de områder i verden – først og fremmest Eurasien – hvor regulær vækst i produktiviteten finder sted. En sådan global reorganisering er den eneste måde, hvorpå man kan redde hele nationer, der nu er ved at dø. Nøglespørgsmålet er: Hvordan vil betydningsfulde magter, især Kina, Rusland og USA, tilpasse sig til det, der nu er muligt med de omstændigheder, der vokser frem efter Obama? Se det i øjnene: Obama er politisk gift, og jo før, han forsvinder fra den politiske scene, desto tidligere kan de nødvendige ændringer lanceres.

Den umiddelbare genindførelse af Glass-Steagall er naturligvis det afgørende, første skridt, men man må indse, at, som et resultat af de seneste årtiers politik – især i de seneste 16 år med Bush og Obama – er der forrettet en hel del skade, og det bliver vanskeligt hurtigt at rette op på det.

Tyskland kan blive et centralt element i disse ændringer, men kansler Merkel må holde op med at beskytte den transatlantiske magts allerede døde system. Hun bør give den russiske præsident Vladimir Putin plads til at operere. Hvis Putin og Trump kan etablere direkte kontakt og udarbejde nogle løsninger, vil det fungere. Eurasien opererer allerede på en måde, der styrker reel produktivitet. En stor del af resten af verden lider imidlertid hungersnød. Putin forstår disse succeser i Eurasien – han ved, Asien er langt bedre faren end Europa. Trump har instinktet til den samme forståelse.

Den model, der må vedtages, er de handlinger, som præsident Franklin Roosevelt gennemførte i sine første 100 dage i embedet.[1] Dette vil kræve en del hårde spark fra enige verdensledere. Der er intet alternativ.

Dette var ligeledes et fremtrædende emne under det netop afsluttede APEC-topmøde for statsoverhoveder i Lima, Peru, hvor den kinesiske præsident Xi Jinping også i sin rejse inkluderede statsbesøg i Ecuador, Peru og Chile, og hvor der er en mobilisering i gang for at bygge den trans-oceaniske jernbane, der forbinder Brasiliens atlantehavskyst med Perus stillehavskyst.

(Fra Lyndon LaRouches medarbejderdiskussion, søndag, 20. nov. 2016)

Foto: Præsident Franklin D. Roosevelt underskriver Bankloven af 1933, Glass/Steagall-bankopdelingsloven, 16. juni, 1933.

[1] Se: »Franklin D. Roosevelts første 100 dage – med hans egne ord« <http://schillerinstitut.dk/si/?p=7330>

DET ER NU ELLER ALDRIG: GLASS STEAGALL, ELLER DØ!

Leder fra LaRouchePAC, 5. oktober, 2016 – I en høring for USA's Kongres for flere år siden advarede Thomas Hoenig, viceformand for USA's Statslige Indskudsgarantifond (FDIC) og tidligere præsident for Kansas Citys Centralbank (Federal Reserve), om, at et nyt finanskrak, værre end i 2008, ville blive uundgåeligt, med mindre hele finanssystemet blev gennemgribende ændret – begyndende med en genindførelse af Glass-Steagall. Han sagde skarpt til de forsamlede kongresmedlemmer, at, hvis de ventede med at handle til efter krakket, ville det være for sent – idet de kollektivt ville give efter for pres fra Finansministeriet og Federal Reserve (Centralbanken) for at vedtage endnu en selvmords-bankredning (bailout).

Ikke alene havde Hoenig ret. Sandhedens time er nu kommet, og det amerikanske folk må nu følge op på præsident Obamas knusende nederlag, med underkendelsen af hans veto mod JASTA-loven (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorisme), og handle nu, for at tvinge Kongressen til omgående at træde sammen igen for at vedtage Glass/Steagall-loven, som allerede er fremsat i både Repræsentanternes Hus og Senatet. En vedtagelse af Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt i en total omlægning af USA's økonomi, som Lyndon LaRouche forklarer det i sine **Fire Love (til USA's (og verdens) omgående redning)**, der omfatter en lancering af udstrakte anlægsinvesteringer gennem statslig kredit til storstilede infrastrukturprojekter, der vil skabe millioner af

produktive, vellønnede jobs, samt en forceret indsats for at genoplive USA's nærdøds-rumprogram og hermed relaterede felter inden for videnskabens fremskudte grænser.

Deutsche Banks administrerende direktør har været i Washington for at fremføre en tiggertale for Justitsministeriet om at reducere bødestrafen for bankens udbredte svindel med værdipapirer med sikkerhed i realkreditlån (MBS), i håb om, at direktionen vil kunne udskyde bankens kollaps ved at betale \$5 mia. i stedet for \$14 mia. Den internationale Valutafond (IMF) erkendte i udgivelsen af sin årlige efterårsrapport om den »finansielle stabilitet«, at Deutsche Bank er epicentret for et overhængende, globalt, finansielt krak, og hvor de i rapporten foreslog en række psykotiske 'nøjsomhedsforholdsregler' (nedskæringer), der mere har til hensigt at blokere for Kinas eurasiske infrastrukturinvesteringer end at adressere kendsgerningen om den umiddelbart forestående evaporation af hele det transatlantiske system.

Denne umiddelbart forestående nedsmeltning er også den nøglefaktor, der er drivkraften bag Obamas Hvide Hus og forsvarsministerens kontor for at gøre fremstød for en åben konfrontation med Rusland. Et møde i onsdags i det Nationale Sikkerhedsråds Lederkomité tog en række eskalerende militære optioner i Syrien op, som alle ville udmønte sig i en direkte fremprovokering af Tredje Verdenskrig. Og forsvarsminister Ashton »Strangelove« Carter har rendt rundt og truet med en førsteanvendelse af atomvåben imod Rusland i takt med, at han gør fremstød for en modernisering og udvidelse af USA's atomtriade til \$1 billion.

Alle medlemmer af Repræsentanternes Hus, samt en tredjedel af Senatsmedlemmerne, er på valg om nogle få uger. De befinder sig nu alle hjemme i deres valgdistrikter, hvor de fører kampagne. De skal, i vendinger, der ikke kan misforstås, have at vide, at de må vende tilbage til Washington – før Deutsche Bank, eller de italienske, britiske eller franske banker,

eller Wall Street, udløser den største finansielle nedsmeltning i moderne historie. De institutioner, de har sponsoreret og støttet genindførelsen af Glass-Steagall, må mobiliseres til at handle beslutsomt nu. Både det Demokratiske Partis og det Republikanske Partis valgplatform kræver en genindførelse af Glass-Steagall. AFL-CIO (USA's største fagforening) promoverer Glass-Steagall. Tiden er inde til at levere varen.

Denne kamp kan og må vindes – og det betyder at vinde, før hele systemet eksploderer. Denne kamp har nu nået et punkt, hvor vi alle befinder os imellem liv eller død, og det er, desværre, ikke en overdrivelse.

Foto: Præsident Franklin Roosevelt holder sin 'Fireside Chat' nr. 6 til det amerikanske folk, september 1934. (Foto: Presidential Library & Museum).

**JEG ER INTERESSERET I SCHILLER
INSTITUTTETS**

GLASS/STEAGALL-KAMPAGNE.

KONTAKT MIG

Se virkeligheden i øjnene:

Den transatlantiske verden er dømt til undergang – Og menneskehedens fremtid ligger i Eurasien

16. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Skribent på *Daily Telegraph*, Ambrose Evans-Pritchard, er blevet fuldstændig hysterisk over sin seneste »opdagelse«, nemlig, at det transatlantiske område nu går ind i en hyperinflationsnedsmelting. I realiteten burde enhver, der er ved sin fornufts fulde fem, for længst have indset, at USA og Europa allerede er dømt til undergang. USA's økonomi er håbløs, og intet, undtagen et totalt skifte i politik – der går bort fra troen på penge over menneskelig kreativitet – kan forhindre den totale ødelæggelse. Ingen økonomisk genoplivelse, eller blot økonomisk overlevelse, kan forekomme under den aktuelle politik. Det er et under, at USA stadig eksisterer på dette tidspunkt, da der ikke er nogen mekanismer til at redde økonomien.

Krisen kommer til udtryk på en mere grafisk måde, når man ser på de himmelstormende rater for selvmord, dødsfald som følge af narkooverdosis og den faldende forventede levealder i USA.

Vi står på randen af et globalt kollaps, som det transatlantiske område umuligt kan overleve. Krakket kan komme, hvad dag, det skal være, og det er denne realitet, der har udløst hysteriet fra sådanne som ECB-chef Mario Draghi og bladsmører for den britiske krone, Evans-Pritchard.

Eneste mulighed for det transatlantiske område er at annullere Wall Street og [City of] London – udslet dem totalt, og gennemfør så en total ændring af konceptet for det økonomiske system.

Der er to, uforenelige koncepter for økonomi. Der er det britiske/Wall Street-koncept om penge, penge og atter penge. Penge i sig selv, har intet med virkelig værdi at gøre. Det alternative system, Hamiltons system, som FDR forstod og gennemførte, afviser penge; afviser Wall Street. Dette system bygger på menneskelige opdagelser, der omsættes i videnskabelige og teknologiske fremskridt, som skaber virkelig rigdom og fremmer menneskets vækst.

Præsident Franklin Delano Roosevelt havde disse koncepter og omsatte dem til praktisk handling som præsident – indtil FBI og Republikanerne lukkede Roosevelt-programmet ned, selv inden hans død i utide. Intet som helst system, der bygger på penge og finans, kan fungere, og dette var, hvad FDR forstod.

Den russiske præsident Vladimir Putin opererer ikke ud fra et pengeorienteret system. Det kinesiske lederskab under Xi Jinping opererer ikke på basis af et pengeorienteret system. Eurasien er i færd med at blive organiseret på basis af helt andre principper, anført af Kinas bestræbelser for at realisere menneskets udenjordiske forpligtelse. Denne idé blev fremvist på den sidste dag af den Nationale Folkekongres, der netop er sluttet i Beijing, da en af de delegerede fra Folkets Befrielseshær, Kinas første, kvindelige astronaut, gav et magtfuldt interview til CCTC om udsigterne for Kinas rumprogram. Kina er også godt på vej til at bygge verdens første, kommercielle højtemperatur-gasafkølet reaktor. Det er realøkonomi – og ikke det vanvid med penge, penge og flere penge, der har plaget USA, siden FDR's død, med ganske få, momentvise undtagelser.

På en anden måde personificerer den russiske præsident Putin det samme princip: Nøglen til alt, hvad Putin har gjort for at vende situationen i Syrien, er, at han altid er i bevægelse, altid finder på en overraskelsesflanke – på det strategiske niveau. Putin er sig udmærket bevidst, at han ikke handler alene, men at han opererer på vegne af et partnerskab med Kina. Dette gjorde Li Kiqiang klart i sin afslutningstale til

den Nationale Folkekongres: Ingen tredjepart vil få lejlighed til at ødelægge det strategiske partnerskab mellem Kina og Rusland. I Indien har premierminister Modi lanceret en revolution i landbrugssektoren, som er fuldstændig afgørende for Indiens fremtid. I sit nye budget har han annonceret en 84 %'s forøgelse af investeringer i landbrugssektoren – oveni i relaterede investeringer i veje, jernbaner og produktion af kemiske produkter og gødning.

Putin drives af en dyb, personlig erfaring. En stor del af hans familie døde under nazisternes invasion af Sovjetunionen under Anden Verdenskrig. Denne erfaring former hans tankegang. Uden en erkendelse af, hvem Putin er som verdensleder, og hvor han kom fra, er det umuligt at forstå hans handlinger. Det er grunden til, at det store flertal af de såkaldte »strateger« i Vesten er forvirret over hans flankoperationer.

Økonomisk kollaps = Fascistiske stemmer i Europa og USA; DER FINDES ET VIRKELIGT ALTERNATIV

14. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den kinesiske avis *Global Times* udgav i dag et indsigtfuldt synspunkt på afstand i det truende kollaps af visse amerikanske institutioner og udbruddet af massestøtte til en præsidentkandidat à la Mussolini – som, bemærker avisen, bryder frem som følge af økonomisk nedgang.

»Trumps tilhængere består for det meste af hvide fra den lavere klasse, og de mistede meget efter finanskrakket i 2008«, skrev avisen. »USA plejede at have den største og mest stabile middelklasse i den vestlige verden, men mange har oplevet en nedtur. Så var det, at Trump dukkede op. Stor i munden, antitraditionel, direkte med indslag af overgreb, er han den perfekte populist, der havde let ved at provokere offentligheden ... han er endda blevet kaldt en ny Benito Mussolini eller Adolf Hitler af nogle vestlige medier ... USA konfronteres med udsigten til fiasko for de etablerede institutioner, der meget vel kunne blive udløst af en voksende mængde problemer i det virkelige liv.«

Det samme sker i hele Europa, hvor et mønster, der spredte sig, med stemmer til den ekstreme højrefløj, som vi atter så det i denne weekend, hvor partiet AfD, Alternativ for Tyskland, skød frem med 15-20 % af stemmerne i valget i nogle af forbundsstaterne, efter at partiets leder truede med at skyde immigranter på stedet. AfD's stemmeprocent svarede i bogstavelig forstand til arbejdsløshedsprocenten i den ene stat efter den anden.

Vi befinder os i realiteten i en tilstand med institutionernes sammenbrud i USA og Europa. Det kommer efter 15 år med økonomisk stagnation, massearbejdsløshed og indkomsttab, samt en hel stribe af frygtelige krige, som blev startet af Bush og Obama, samt af disse let bevæbnede, men rasende krigere, Storbritanniens Cameron og Frankrigs Hollande. Der har været så mange af disse massemordskrige, at den seneste, med Obama, Cameron og Hollande, der hjælper Saudi-Arabien med at ødelægge Yemen, knap nok omtales i de fleste medier.

Obama kan stilles for en rigsret alene pga. disse forfatningsstridige krige.

Men, hvad der er værre er tabet af respekt for nogen institution, så blev USA's og dets borgeres mission – på den fremskudte grænse af teknologisk fremskridt – dræbt af Obama,

da han afsluttede NASA's planer for udforskningen af Månen og rummet.

En genopbygning af NASA's programmer – der mobiliserer amerikanernes kreativitet i en genoplivning af USA's rumudforskningsfremtid – er den centrale kraft, der kan vende dette kollaps omkring.

De økonomiske midler hertil er dem, der stod deres prøve under præsident Franklin Roosevelt, for at løse problemet med Wall Street og skabe statskredit til en økonomisk genrejsning. Men, det større mål er atter at have denne mission, menneskehedens fremtid i rummet.

Anfører af denne missions genrejsning er den demokratiske LaRouche-leder Kesha Rogers fra Texas, der identificerer dette som den enkelte, sikre vej til at vende det økonomiske kollaps, som Kinas *Global Times* ser. Og hun kræver, at dette gøres i samarbejde med især Kina, som nu er den nation, der hurtigst går frem i rummet og i opbygning af infrastruktur på Jorden.

**Den europæiske Centralbank
annoncerer
vanvittig ny 'kvantitativ**

Lempelse': Lyndon LaRouche siger, dette holder ikke: Annuller tyveriet!

10. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den europæiske Centralbank annoncerede i dag panikagtige forholdsregler for en enorm inflation af aktiver. ECB sænkede sine allerede negative rentesatser for bankpenge, der er indsat i ECB, fra -0,3 % til -0,4 %. Hvad der er endnu mere ekstremt, så annoncerede ECB en ny serie af fireårige lån til banker («TLTRO II»), hvor rentesatserne kunne falde så lavt som til satserne på indskudsfaciliteten, nu -0,4 %. Med andre ord, så vil ECB betale banker for at tage dets lån – de vil tilbagebetale mindre, end de lånte!

»Det er en hurtig afslutning på en hel historie«, var Lyndon LaRouches respons i dag. »Dette er slutningen! Dette vil ikke holde – det giver ingen mening. Obama og præsidentskabet osv. burde sige, dette er slutningen! Der er det med os, at vi siger, dette er slutningen! Vi kan ikke gøre dette! Og Wall Street kommer til at betale for det. Wall Street kommer til at betale, for de ejer pengene! Og de kommer til at betale, hvad de skylder, for deres voldtægt af finanssystemet er regulært tyveri. Annuller dette tyveri! Det eneste, vi behøver at gøre, er at anvende Franklin Roosevelts politik fra 1930'erne, og det vil række. Der findes ingen anden kompetent måde at respondere til dette på.

Disse karle vil stjæle; de vil stjæle luksuriøst. Det her går tilbage til en historie: Dodd-Frank!«

ECB annoncerede også, at dets kvantitative lempelsesprogram med opkøb af obligationslån vil blive sat op til 80 mia. euro

om måneden og udvidet til også at omfatte obligationslån fra selskaber, der ikke er banker, sammen med bankobligationer og statsobligationer.

»Offentliggør det, cirkuler det, og sig, at dette er et svindleri af alle ting – Gud over alle ting.«

Georg Fahrenschon, chef for den tyske Sparekasseassociation, der er kraftigt imod disse sindssyge erklæringer, sagde, at, før eller senere vil negative rentesatser sprede sig til et punkt, hvor bankerne forlanger penge for at beholde kundernes indskud.

»Det gør de ikke«, sagde LaRouche, »bankerne vil forsvinde!«

Det Romerske Imperiums fald – du står midt i det!

Som Lyndon LaRouche omhyggeligt har påpeget, så var en side af denne britiske anførte fordærvelse og ødelæggelse af det 20. og 21. århundredes USA, det diktatur over videnskab, og dernæst som en konsekvens over tænkning generelt, som blev udøvet af Storbritanniens Lord Bertrand Russell. Russell dekretede, at al fysisk videnskab måtte reduceres til blot og bar matematik, og han forfulgte aggressivt Albert Einstein som det geni, der erklærede sig uenig og aldrig ville acceptere dette diktat. Russell havde held med sig – et besøg til et hvilket som helst såkaldt »videnskabeligt« klasseværelse burde overbevise dig om det. Som Russell forstod, at den ville, har denne afskrælning

af videnskab fremtvunget en fordummelse af al tænkning. Amerikanere er blevet gennemgribende bedøvede netop sådan, som vores tidligere store geni Edgar Allan Poe havde forudset disse virkninger. Dette er grunden til, at han kæmpede til sit sidste åndedrag imod det, han fordømte som matematisk tankegang, og imod hele den imperiekultur, der udstrålede fra London.

Download (PDF, Unknown)

Historien udvikler sig til Ruslands og Kinas fordel, ikke Obamas

17. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Efter endnu et fejlslagent »topmøde«-forsøg på at vende ASEAN-landene imod Kina, brugte Barack Obama sin pressekonference den 16. februar på at fordømme og forsøge at nedgøre Rusland, og i særdeleshed den russiske præsident Putins succesrige forandring af situationen i Mellemøsten.

Obamaregeringen forsøger, gennem medierne, at hævde, at våbenhvilen i Syrien, som den amerikanske udenrigsminister John Kerry forhandlede igennem med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, vil mislykkes! Dette, fordi Obama ikke kan tolerere de succesrige økonomiske og politiske roller, som Rusland og Kina nu spiller i verden, og sine egne fiaskoer.

Det, som Putins succesrige rolle repræsenterer, er overførslen af indflydelse over menneskelige anliggender fra det britiske

imperiesystem – for hvilket Obama har været en villig faktor – og over til de fremvoksende eurasiske nationer.

Det repræsenterer også en næsten 20 år lang succesrig kamp imod al jihadistisk terrorisme, både i Rusland og internationalt – et samarbejde, der uafbrudt er blevet tilbudt USA siden 11. september [2001], og som altid er blevet afvist af Bush og Obama.

Kina og Rusland og Indien er blevet de primære agenter for en ændring af civilisationens fremtid. De europæiske nationer og USA er for en nedadgående kurs, og de vil gå ned, med mindre de radikalt ændrer deres politik for den krise, der omslutter deres banksystemer.

Siden præsident Franklin Roosevelts død har USA befundet sig i en lang nedgangsperiode for økonomisk produktivitet; og siden mordene på JFK og RFK, for et accelererende tab af videnskabeligt og teknologisk fremskridt, og for de fleste af sine borgeres livsbetingelser.

Spørgsmålet drejer sig ikke om, hvad Obama siger; det drejer sig om, hvad man skal gøre med ham. Vil USA være intelligent nok til at gå sammen med Rusland og Kina om samarbejde om rumprogrammer, i internationale kreditbanker, i store infrastrukturprojekter, i overvindelsen af terrorisme, der er fostret af briterne og saudierne? Hvis ikke, vil USA blive ødelagt som magt.

Præsident Putin udøver ikke stor magt, men effektiv magt, og han udøver den med intelligens. Rusland, Kina og Indien styrer i stigende grad planetens fremtidige historie.

Og USA har – Obama! Hvis han blev dumpet nu, så har USA en historisk afprøvet politik for økonomisk genrejsning, der kunne genoprette dets fremtid: FDR's politik. Luk Wall Streets kasino-banksystem, der er ved at få fallit, ned, og skab dernæst statslig kredit til genindførelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse. Det er det eneste alternativ, og det

vil ikke ske med Obama i embedet.

Foto: Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin mødes under G20-mødet i Tyrkiet i 2015.

Lyndon LaRouche: Det britiske Imperium, med Wall Street og City of London, må sænkes

Leder fra LaRouchePAC, 18. januar 2016 – Det britiske Imperiums økonomiske system er mere end dødt, og det eneste, der er værd at diskutere, er at annullere det hele, fjerne det totalt og skabe nye muligheder, udtalte Lyndon LaRouche i går, den 17. januar.

Det giver ingen mening at forsøge at afgøre mængden af kadaveret, eller mængden af spekulative værdipapirer, der allerede er ved at gå op i røg. Man kan ikke måle det, for det er allerede mere end dødt. Der er ingen, der ved – bortset fra, at kollapset er i gang, at det skrider frem i accelererende tempo, og at der ikke findes nogen løsning inden for systemet selv. Når man befinder sig på randen af samfundsmæssigt kaos og samfundsmæssig disintegration, så er det eneste, der er værd at tage i betragtning, ikke de dumme, bedrageriske, løgnagtige kommentarer og handlinger, der kommer fra bankierer og Obamaregeringen; det eneste, man behøver at

vide, bemærkede LaRouche, er, at man virkelig ikke ønsker at gifte sig med et kadaver!

Det transatlantiske system er uendeligt, håbløst bankerot, og hele molevitten må ganske enkelt annulleres omgående. Det eneste spørgsmål er, vil det blive begravet og et nyt system skabt, præcis, som Franklin D. Roosevelt gjorde det?

Vi må skabe sunde, fornuftige muligheder ved at eliminere alt, som Wall Street repræsenterer. Der er ingen som helst garanti for nogen som helst værdi i hele deres system, så hvorfor forsøge at måle det? Vi må simpelt hen annullere det og komme tilbage til atter at hævde et nyt system, som FDR gjorde.

Vores fjende, som vi klart må holde os for øje, er Det britiske Imperium, der blandt andre forbrydelser er skyldig i at placere sit værktøj, Barack Obama, i USA's præsidentskab. Som LaRouche udtalte under diskussioner med medarbejdere i går:

»Der er kun ét spørgsmål: Det britiske Imperium, punktum. Det er det eneste emne. Hvad gør vi med Det britiske Imperium?«

Alt andet er blot snak og afledning, sagde LaRouche. Det britiske Imperium dominerer planeten, inklusive Wall Street, og inklusive den fascistiske, 'grønne' politik, der nu er blevet taget op og promoveret af Pave Frans. »Hvad er den 'grønne' politik? Det er helt og fuldt Det britiske Imperium. Det er ikke andet end det britiske system. Så lad være med at lede efter forklaringer, som sådan. Vi må sænke Det britiske Imperium!«

»Vi konfronteres med Nuets intense uopsættelighed«

»Vi står nu over for den kendsgerning, at, i morgen er i dag. Vi konfronteres med nuets intense uopsættelighed. I denne livets og historiens gåde, som udfolder sig, findes der noget, der hedder at komme for sent. Sendrægtighed er stadig tidens tyv. Livet lader os ofte stå bare, nøgne og modløse over en tabt mulighed. De menneskelige anliggendes tidevand bliver ikke ved med at være flod; der kommer også ebbe. Vel kan vi råbe desperat, at tiden skal holde pause i sin passage, men tiden er døv for hver en bøn og haster videre. Hen over de blegnede knogler og virvaret af rester af utallige civilisationer står de ynkelige ord, 'For sent'. Der er en usynlig livets bog, der skæbnesvangert optegner vor årvågenhed eller vor forsømmelse. Fingeren i bevægelse skriver, og går derefter videre.«

(Dr. Martin Luther King, 1967)

Download (PDF, Unknown)

Puerto Rico har brug for en

New Deal i Roosevelt-stil, ikke finansielle rovdyr og 'nøjsomhedspolitik'

10. januar 2016 – »Der var engang, da Puerto Rico havde en New Deal. I dag har de finansielle rovdyr, Republikanere« og brutal 'nøjsomhedspolitik'. *New Deal Daily* (www.nddaily.blogspot.com), en blog, der er helliget rapportering om historien om Franklin Roosevelts New Deal, og også at være fortalere for dens genoplivning i USA, leverede det ovenstående budskab i et indlæg fra 20. dec. 2015. I flere andre indlæg fra midten af 2015 fordømmer bloggen gribbefondenes udplyndring af Puerto Rico og gennemtvungelsen af barsk 'nøjsomhedspolitik', dvs. nedskæringer, og at »bøllebanke« befolkningen gennem intimidering til at betale gæld til »ådselgribbe-finansselskaberne«.

I et indlæg med overskriften »Nedskæringspolitik vs. New Deal-finansiering« fremfører bloggen, at »Puerto Rico kunne bruge noget af den samme slags hjælp, som præsident Franklin Roosevelt og hans ligesindede New Deal politiske beslutningstagere gav det tilbage i 1930'erne og 1940'erne ... men vi vil da ikke skabe en New Deal for Puerto Rico i dag, vel? For pokker, vi vil ikke engang tildele dem de samme beskyttelsesforanstaltninger mod bankerot, som staterne nyder godt af ... vi vil hellere lade dem blive ædt levende af gribbefondene ...«

Selvfølgelig, fortsætter indlægget, »behøver det ikke at være sådan ... Der kunne udmærket være et direkte, statsligt jobskabelsesprogram, så vel som øgede investeringer i uddannelse og infrastruktur«. I et indlæg fra 30. okt. 2015 forklarer bloggen, at »i stedet for at tvære puertoricane ned i jorden, som mange, rige investorer ønsker at gøre i dag ... så forsøgte New Deals politiske beslutningstagere at gøre

det stik modsatte«. Administrationen til arbejdets Fremgang, Statens Nødhjælpsadministration (FERA), Det civile Bevaringskorps (der havde 12 lejre på øen) og Puerto Ricos Genopbygningsadministration (PRRA), blandt mange andre, sponsorerede projekter, der byggede infrastruktur, skoler, hospitaler, finansierede jobskabelse og finansierede udvidelsen af Puerto Ricos Universitet. PRRA-projekter blev »designet af puertoricanske ingeniører og bygget af puertoricanske arbejdere, og ydede konkrete bidrag til millioner af puertoricaneres materielle tryghed ... «

Den kendsgerning nævnes ikke, at den sidste guvernør for Puerto Rico, der blev udnævnt af USA i begyndelsen af 1940'erne, var Rex Tugwell, et fremtrædende medlem af FDR's »Hjernetrust«, hvis specialitet var byplanlægning. FDR besøgte Puerto Rico i 1934, hvor han skitserede sine planer for øens rehabilitering. Med en bemærkning om, at øen led under mange af de samme sociale og økonomiske problemer som på hovedlandet, sagde FDR: »Jeg ser frem til, at disse problemer her på øen bliver løst lige så hurtigt, som vi vil løse dem i den kontinentale del af USA.«

Info: *Puerto Rico er et selvstyrende territorium med særlig tilknytning til USA, beliggende i det nordøstlige Caribien. Puerto Rico råder kun over 1 repræsentant i USA's Kongres, og denne kan kun stemme i komiteerne, ikke i selve kongressens plenum. Selv om de har nordamerikansk statsborgerskab, har puertoricanerne kun ret til at stemme ved præsidentvalget, selv om de, der bor på fastlandet, har mulighed for at deltage i alle valg. Befolkningstal: 3,548 millioner (2014). (-red.)*

Foto: *Den 1. juli 1934 gik FDR om bord på USS Houston for at begynde sin tre uger lange rejse til Hawaii. Under krydstogtet gjorde FDR og hans ledsagere holdt ved Bahamas-øerne, Haiti, Puerto Rico, St. Thomas, St. Croix, Columbia, Panama, Cocos Island og Clipperton Island. Disse stop omfattede møder med*

udenlandske ledere og honoratiores, sightseeing gennem diverse lande og masser af lystfiskeri. FDR ankom til Hawaii den 24. juli for at påbegynde sit historiske besøg. (-red.)

Ruslands Yakunin støtter Franklin Roosevelts fremgangsmåde for at løse den økonomiske krise

4. januar 2015 – I et interview med det tyske magasin *Die Welt*, siger Vladimir Yakunin (tidligere præsident for Russiske Jernbaner; siden 2012 formand for den Internationale Jernbaneunion (UIC)), som svar på et spørgsmål om sit personlige syn på 2016, at »de fleste prognoser antager, at den sløve [økonomiske] udvikling vil trække ud indtil i hvert fald slutningen af første halvår. Jeg tror, den vil vare længere end det. For det er ikke let at udvikle nye, økonomiske sektorer, som vi hidtil har negligeret. Det har lige siden Roosevelts tid været almindeligt kendt, at, i krisetider, er statslige investeringer ekstremt vigtige. Denne form for indsats burde være større. Men det vedrører ikke kun Rusland ... Jeg mener, at Rusland og Europa burde samarbejde mere for at komme ud af denne krise.«

Yakunin bekræfter også planer om at skabe en ny, Øst-Vest tænketank, baseret på Det Offentlige Forum for Dialog mellem Civilisationer, som han er medstifter af, og han nævner, at da han for nylig talte med kinesere, mødte han her stor interesse

for projektet.

Foto: Vladimir Yakunin

Nyhedsorientering december 2015: GLASS/STEAGALL – ELLER KAOS!

I denne nyhedsorientering har vi valgt at bringe en række uvurdelige, strategiske vurderinger vedrørende kampen imod Islamisk Stat, flygtningekrisen i Europa og det igangværende finanskollaps, som er fremkommet i løbet af december måned på de ugentlige webcast, der finder sted hver fredag aften amerikansk tid på www.larouchepac.com. LaRouchePAC er en amerikansk politisk aktionskomité, grundlagt og vedvarende inspireret af den amerikanske økonom og statsmand, Lyndon LaRouche. Jeffrey Steinberg (t.v.) er en ledende medarbejder til Lyndon LaRouche og er også efterretningsredaktør for tidsskriftet Executive Intelligence Review. Ben Deniston er leder af LaRouchePAC's Videnskabsteam.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 20. december 2015: Lyndon LaRouche: Luk Wall Street nu, ligesom Franklin Roosevelt gjorde

Wall Street og hele det transatlantiske finanssystem er nu dødsdømt og kunne forsvinde ud i den blå luft, hvornår det skal være, i løbet af de kommende dage eller uger, lød advarslen igen i dag fra Lyndon LaRouche. Faren er, at dette vil føre til en tilstand af panik og medfølgende massedød, som kun kan undgås ved at lukke Wall Street på samme måde, som USA's præsident Franklin D. Roosevelt gjorde, erklærede LaRouche. Vi har presserende behov for en »mobilisering af de villige« blandt det amerikanske folk for at få nationen – og verden – tilbage på ret kurs.

Dette drejer sig ikke om at forhandle en eller anden form for reform eller indrømmelser. »Wall Street må lukkes ned, uden at give nogen compensation«, sagde LaRouche. »Vi må lukke det ned, ligesom Franklin Roosevelt gjorde. Og hvis man ikke lukker dem ned, har man alligevel mistet det hele. Med andre ord, så kan man ikke forhandle med banksystemet; man må lære lektien af FDR!«

LaRouche var eftertrykkelig: »I har intet spillerum. Hver eneste stump finansiel aktivitet, som er derude, og som er af spekulativ art, må udslettes uden nogen compensation. Man gør hver eneste af disse svindlere bankerot, i alle kategorier, og ribber dem for alt.«

Omfanget af den globale spekulationsboble overstiger nu 2 billiarder dollar, et konservativt skøn, og er vokset med over

en tredjedel under Obamas vagt. Dette er et direkte resultat af Wall Streets kriminelle politik med bail-out (finansiel kvantitativ lempelse – 'pengetrykning') og nu bail-in (ekspropriering af bankkundernes indeståender/indskud) – med 'nøjsomhedspolitik', der har folkemord til følge, og budgetnedskæringer, der er designet til skarpt at forøge dødsraten, i kombination med decideret tyveri af folks opsparinger, som det skete på Cypern og for nylig i Italien. Wall Streets gæld har nået et punkt, hvor den ikke længere kan betales i dollar; nu kræver de, at den betales i lig.

Se på tilfældet med Italien, hvor en tvungen bail-in af kunderne i fire banker tidligere på måneden udslettede mange menneskers livsopsparing. Mindst en person vides at have begået selvmord som følge heraf, som det er sket med hundreder af erhvervsfolk og arbejdere, der blev ødelagt af den samme politik.

Eller se over grænsen, til vores nabo Canada, hvor nedsmeltningen af Wall Streets oliefracking-boble har decimeret hele lokalsamfund og er i færd med at slå folk ihjel. Selvmordsraten er i de seneste måneder eksploderet blandt afskedigede arbejdere i canadiske oliefelter i provinserne Alberta og Saskatchewan, med en stigning i selvmord på 30 % i de første seks måneder af 2015, sammenlignet med de første seks måneder af 2014.

Ønsker du, at dette skal ske for dig? Det vil det – med mindre man lukker Wall Street ned.

Erstat britisk monetarisme med Franklin Roosevelts kreditsystem

Lyndon LaRouche understregede, at det haster med omgående at gribe til handling. »Det her er ikke 'hen ad vejen'; det er nu. Vi må, så hurtigt som muligt, lukke hele det

monetaristiske system ned, i USA i særdeleshed – inden Nytår, hvor det her vil bryde ud i fuldt flor.«

»Det, der er brug for, er mere end bare noget regulering«, fortsatte LaRouche. »Pointen er, at man må eliminere ideen om penge, om det monetaristiske system, som er karakteristisk for det britiske system. Vores løsning er ikke mod anvendelsen af penge, men imod monetarisme; så man må annullere monetarisme. Man kan ikke antage, at penge har en iboende værdi i sig selv; det er problemet.«

Det, som præsident Franklin Roosevelt gjorde, var absolut korrekt og tjener som en god indikator for den kurs, vi i dag må tage. Efter at lukke Wall Street ned, må man etablere en kreditfacilitet af samme type, som FDR skabte. »Man udsteder kredit, og denne kredit – hvis den bruges korrekt – afføder produktivitet«, erklærede LaRouche. »Kreditte er baseret på den generøse indsats på vegne af selve regeringen, på vegne af det amerikanske, statslige kreditsystem. Det, der skete under FDR's politik, er, at folk rent faktisk blev dækket ind af det præsidentielle systems generøsitet. Man måtte imødekomme den kendsgerning, at man havde en gæld til den nationale regering, som en magt; og man måtte optjene vejen til at opbygge sin egen økonomi. Det var, hvad vi gjorde under Franklin Roosevelt.«

LaRouche konkluderede: »Vi står nu ved et punkt, i løbet af de kommende uger frem til Nytår, hvor vores eksistens kunne være dømt til undergang, med mindre vi gør dette, med mindre vi får dette gennemført. Det er virkeligheden. Det er der, vi står.

Vilkårene i USA er nu af en sådan art, at det nuværende system ikke kan fungere; det vil bryde sammen. Og vi må forhindre et sammenbrud. Hvordan forhindrer vi et sammenbrud? Vi gør det, som Franklin Roosevelt gjorde ved Wall Street. Der er ingen anden mulighed; det eksisterer ikke. Og det haster. Fra og med begyndelsen af det nye år, kunne I være døde, med mindre dette gøres.

Hvad betyder så dette? Det betyder, at man skal se at få sparket præsident Obama ud af embedet; hurtigt, omgående.«

LaRouches Fire Hovedlove

Lyndon LaRouche opstillede den 9. juni 2014 de Fire Hovedlove for en reel genrejsning af den fysiske økonomi:

* Genindfør Glass-Steagall med et total adskillelse af kommercielle banker og investeringsbankernes hasardspilsaktiviteter, hedgefonde og andre spekulanter. Dette vil omgående udslette gælden til Wall Street, som er ubetalelig og har været illegitim fra første færd – og vil samtidig udslette Wall Street/London-bankkartellernes magt.

* Lancer en massiv indsprøjtning af statskredit igennem dette nu genoprettede banksystem, ind i realøkonomien. Denne fremgangsmåde, i traditionen efter Alexander Hamilton, med et statsligt banksystem og statskredit, er også omdrejningspunktet for FDR's politik.

* Fokuser på de områder for investering, der mest forøger energi-gennemstrømningstætheden[1] i økonomien som helhed, inklusive infrastruktur og videnskabelig og teknologisk forskning og udvikling. Dette betyder billioner af dollars i anlægsinvesteringer for at opbygge det 21. århundredes infrastrukturnetværk langs med Verdenslandbroens ruter.

* Forfølg den videnskabelige udforsknings fremskudte grænser, med afsæt i det 20. århundredes store, russiske videnskabsmand, V.I. Vernadskijs arbejde inden for biokemi og noosfæren. Dette må inkludere et internationalt, forceret program for at opnå fusionskraft til kommercielt brug, et afgørende træk i den næste fase af rumforskning, så vel som også for løsningen af kravene om vand- og energiforsyning i en verden, der konfronteres med en sammenbrudskrise af proportioner som i den Mørke Tidsalder.

Kontakt dit lokale LaRouchePAC kontor/Schiller Institut nu. Slut dig til »mobiliseringen af de villige«, for at lukke Wall Street ned.

[1] Se: [Video: Energi-gennemstrømnings-tæthed](#), et kort overblik, dansk udskrift

Leder, 19. december 2015: Lyndon LaRouche: En ny politik for USA, Nu!

Og det eneste, der er at gøre, er at gennemføre Franklin Roosevelts politik; man må sige: »Vedtag Franklin Roosevelts politik nu, imod Wall Street.« Det er den eneste måde, hvorpå problemet kan løses. I modsat fald står vi med noget, der vil accelerere, og der er intet, man kan gøre for at stoppe det. Det, man må gøre, er at fremstille den kendsgerning, at der ikke er nogen løsning, med mindre Wall Street omgående lukkes ned. Det er faktisk, hvad Franklin Roosevelt gjorde. Han lukkede Wall Street ned, hvilket gjorde en ende på den inflation, der var i gang på det tidspunkt, før valget. Og den eneste måde at gøre det på er ved at lukke det ned!

Med andre ord, så er det uden for diskussion, man må lukke det ned. Og man må ganske enkelt annullere alle såkaldte aktiver ('værdipapirer'), der ikke er skikket til denne rolle. Man siger simpelt hen: »I får ingen penge overhovedet. I får ingen som helst compensation. I er ekskluderet; I eksisterer ikke mere.«

Leder, 20. november 2015: Obama er ved at være færdig

I Europa, i Mellemøsten og i Asien kan sandheden om Obamas morderiske planer og politik ikke længere skjules. I Wien flaksede Obama rundt, mens han kogte indvendig over, at det tydeligvis var Putin, der styrede processen. Han fortsatte til Manila til APEC-mødet, måske i tillid til, at hans indsats for at genoprette Filippinernes neo-kolonialistiske status og besætte nationen endnu engang med amerikanske militærstyrker som forberedelse til en krig mod Kina, ville genoprette hans narcissistiske grandiositet. I stedet blev han mødt af en opstand fra filippinske patrioter med Senatet, der afviste hans militære besættelsesplaner, mens APEC afviste overhovedet at behandle hans obskøne anklager om kinesisk aggression ved at opbygge nogle øer under deres kontrol.

Måske forestiller Obama sig, at han vil fare bedre i Malaysia i denne weekend ved ASEAN-topmødet og det øst-asiatiske topmøde. Men forsvarsministrene fra ASEAN afviste allerede tidligere på måneden hans forsøg på at kalde Kina en aggressor – faktisk erklærede transportministrene fra ASEAN deres entusiastiske engagement for samarbejde med Kina om de Nye Silkevejsprogrammer, Kinas »Ét bælte, én vej«.

Både franske og italienske medier havde interviews med Syriens præsident Assad i denne uge – en »lige op i ansigtet«-konfrontation af Obamas holden fast ved sin imperiale ret til at fjerne et selvstændigt statsoverhoved. Assad nævnte USA, Tyrkiet, Saudi Arabien og Qatar som ophavsmændene til ISIS og

dennes økonomiske støtte og bemærkede, at den russiske intervention har vendt tidevandet imod barbarerne. Europæiske og amerikanske militære og politiske ledere vender sig i stigende grad imod Obamas regimeskift-vanvid og kræver en fælles indsats med Rusland imod ISIS.

I USA har den demokratiske præsidentkandidat Bernie Sanders, for at forklare, hvad han mener med at beskrive sig selv som en demokratisk socialist, påkaldt Franklin Roosevelts politik, FDR, der gjorde noget ved sin tids ødelæggelse af befolkningen ved at skabe sociale programmer, der havde til formål at give dem deres økonomiske rettigheder – til beskæftigelse, sundhedsydelser, uddannelse – samtidig med, at han bekæmpede Wall Streets magt igennem Glass/Steagall-bankopdelingsloven og andre restriktioner af bankernes magt over økonomien, og over regeringen. Dernæst beskrev Sanders ødelæggelsen af levestandarden i USA i dag, den uhyrlige narkoepidemi og sammenbruddet af husstandsindkomsterne og beskæftigelsen, og han fordømte de seneste regeringers politik for »regimeskift«, der skaber kaos og terrorisme i sit kølvand.

I USA's Kongres cirkulerer *EIR* nu til alle kongresmedlemmer et juridisk dokument, der demonstrerer, at den Højesteretsdom, der dømte til fordel for daværende senator Mike Gravel's indlæsning af Pentagon-papirerne i Kongressens Journal i 1971, ligeledes er gældende for i dag, for ethvert kongresmedlem, der har mod til at oplæse de 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, der således optages i den officielle journal og afslører den saudiske finansiering af 11. september-terroristerne, der angreb USA. I realiteten kan Kongressen, under Højesteretsdommen i tilfældet Gravel, uden rådslagning med Det Hvide Hus, ophæve hemmeligstemplingen af hele det 28 sider lange kapitel – sammen med alle de andre 11. september-undersøgelsesdokumenter, der har været holdt skjult i de seneste 13 år.

Obamas åbne alliance med terrorister og disses sponsorer i

Riyadh, med det formål at opnå sit kriminelle regimeskift, kan og må afsløres og må føre til, at han fjernes fra embedet, nu.

Dette er en tid med revolutionære forandringer. Der er ikke plads til pragmatisme eller halve tiltag, når man konfronteres med atomkrig og økonomisk kollaps. Løsningen er klar – med genindførelsen af Glass-Steagall, tilslutning til Kinas og BRIKS-nationernes globale udviklingsprogrammer, genetablering af ægte videnskab som centrum for politikken, og med genoplivelse af klassisk musik og kunst. Tiden er nu. Genindførelsen af Glass-Steagall, der vil udslette Wall Street totalt, må ledsages af den form for programmer gennem statskreditter, som kan skabe millioner af produktive jobs og påbegynde processen med at genoplive en reel, produktiv økonomi.

5. november 2015: Lyndon LaRouche diskuterer med aktivister:

»Hvordan man åbner porten til økonomisk genrejsning?«

»Vi må smide Obama ud af embedet;

vi må smide Wall Street ud i grøften!«

Vejen til løsningen er *at lukke Wall Street ned*. Simpelt hen lukke det ned. Hvad betyder så det? Det betyder, at vi ikke længere betaler Wall Street. Vi bemyndiger ikke anvendelsen af Wall Street-penge som USA's valuta. Det bliver løftet fra USA's valuta. Det bruges ikke længere som valuta i og af USA. Vi *stopper* det! Bare sådan! Og det er vidunderligt. Det er smukt. Hvad sker der så? Ja, man må tilbage til Franklin Roosevelt og det, han gjorde, hans reform mod Wall Street. Så vi har et fint, lille fortilfælde. Luk Wall Street ned. Betal dem ikke noget som helst! Erklær dem bankerot! Vi vil ikke have dem! Vi har ikke brug for dem i USA, vil ikke have dem i USA! Måske kan vi lære dem at lave tønder, eller sådan noget, eller at lave noget nyttigt; men Wall Street fortjener *ingen som helst understøttelse*. Ingen som helst finansiel understøttelse *overhovedet!* Når vi først sparker Wall Streets praksis ud, kan menneskeheden begynde at fungere.

Download (PDF, Unknown)

Tyskland kan klare det – Men Tyskland må forandre sig

Stakkels Tyskland! Du er sunket dybt, hvis alt det, som de meningsdannende massemedier publicerer i disse dage, er sandt! Man må da spørge, hvordan tyskerne i både Øst og Vest klarede

at genhuse og integrere henved 14 millioner flygtninge (!) for 70 år siden, umiddelbart før afslutningen af Anden Verdenskrig og i tiden umiddelbart derefter, flygtninge fra det tabte Øst og Sudeterlandet? Hvordan kunne tyskerne blive i stand til at genopbygge deres udbombede byer så hurtigt?

Se også: “Løs flygtningekrisen ved at realisere en ny, epokeskabende vision for fremtiden”, af Helga Zepp-LaRouche

Download (PDF, Unknown)

Kina sammenligner Trans-Pacific Partnership, TPP, med det britiske system for »Imperial Præference«

12. oktober 2015 – En ekspert i det Kinesiske Handelsministerium har på en skarp måde sammenlignet Obamas handelsaftale, Trans-Pacific Partnership (TPP) – som endnu ikke er vedtaget af Kongressen – med Det britiske Imperiums mislykkede system med »imperial præference« fra 1930'erne og 1940'erne.

*I en artikel i *China Daily* fra 11. okt. siger Mei Xin Yu: »Da den amerikanske præsident Barack Obama meget vel kunne blive en af de amerikanske præsidenter, der efterlader sig en ringe, politisk arv, kan det ikke undre, at han har hastværk med at opnå politiske præstationer ... En ting, der bør bemærkes, er,*

om TPP er en ny form for 'imperial præference', der blev etableret af Det forenede Kongerige, selv om det sluttelig mislykkedes.«

Imperial præference var et system med gensidigt vedtagne tariffier eller frihandelsaftaler mellem Det britiske Imperiums besiddelser og kolonier omkring år 1900; det krævede, at de udelukkende handlede indbyrdes og med en handelsbalance, der altid var i Det forenede Kongeriges favør. Målsætningen for imperial præference var at opretholde Imperiet som en verdensmagt, over det Amerikanske System, De forenede Stater, og det protektionistiske Tyskland. Det blev genoplivet og strammet op i 1920'erne og 1930'erne.

Det var, da præsident Franklin Roosevelt sagde til Winston Churchill ved Argentia, Newfoundland, i august 1941, at imperial præference måtte væk efter krigen, at en Churchill, rød i ansigtet, svarede: »Hr. præsident, ... jeg tror, De forsøger at afskaffe Det britiske Imperium. Hver eneste idé, som de udtaler om strukturen af verden efter krigen, demonstrerer dette.« Den britiske økonom John Maynard Keynes' indlæg på Bretton Woods-konferencen forudsatte inkorporeringen af systemet med imperial præference i Bretton Woods-systemet, men han havde ikke held med det.

Forslaget blev dernæst genoplivet som Commonwealth-præference.

Mei Xin Yu skriver: »Hvad enten vi taler om forhandlinger om TPP eller om at komme frem til en aftale med Det transatlantiske handels- og investeringspartnerskab (TTIP) med Europa, så har alle USA's træk til hensigt at bevare dets overherredømme inden for regelsætning af international handel, alt imens de ekskluderer Kina.

TPP vil imidlertid, hvis det ikke krænker WTO's aktuelle regler [som den russiske præsident Putin for nylig har indikeret, -red.], kun få liden eller ingen virkning på Kina, og Kina vil bestemt bevare en åben holdning til det. Hvis det

er udtænkt med det formål at skubbe Kina ud, vil det ikke gå det bedre, end det gik »imperial præference«, slutter han.

Foto: Handelsministre fra USA og 11 andre lande i Stillehavsområdet deltager i en pressekonference efter at have forhandlet Trans-Pacific Partnership-aftalen igennem i Atlanta, USA, den 5. oktober 2015. [Foto Xinhua]

Tema-artikel: Begynd med Franklin Roosevelts helhedsidé.

FN for fælles, økonomisk opbygning af verden, ikke Det britiske Imperium

EIR, 22. september 2015 – Verden vil snart forsamles i Manhattan til den sidste uge i september til De Forenede Nationers Generalforsamling. Obama vil tale den 28. september, en måned før 70-års dagen for ratificeringen af FN's Charter i oktober 1945. Verden vil imidlertid ikke længere lytte til Obamas diktat, der fremsættes på vegne af hans herrer i Det britiske Imperium. I stedet vil verden samles, idet et nyt paradigme er i færd med at blive konsolideret, anført af BRIKS-udviklingen, der har et særdeles reelt potentiale for at lancere en Renæssance for hele menneskeheden, stedt over for Det britiske Imperiums smuldrende bygningsværk. Som Lyndon LaRouche for nyligt erklærede, så er den onde Bertrand

Russells verdensøkonomiske system dømt til undergang.

Download (PDF, Unknown)

At ophæve det tyvende århundredes forbandelse

Leder, 18. september 2015 – Wall Street er totalt bankerot og er hastigt på vej til at krakke. De eneste løsninger er dem, der er foregribende, og som begynder med genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov. MEN – hvis man ikke præsenterer den generelle løsning som en løsning, der begynder med det generelle koncept af Franklin Roosevelts totale, generelle løsning, og arbejder sig nedefter herfra – ja, så ender man blot med kaos.

Og om et nært forbundet spørgsmål: Ikke alene må vi fuldstændigt udslette Wall Street og få regeringen til at træde til. Vi må også fastslå en reel værdisætning, i modsætning til den nuværende, og falske, værdisætning som værende et spørgsmål om penge. Så går vi videre herfra, igennem de første, vanskelige trin med genopbygning, og videre til en fysisk-økonomisk genrejsning, der er selv-fortsættende og selv-accelererende, og ind i en ny æra for menneskeheden.

Wall Street står umiddelbart foran et totalt, kæmpemæssigt krak. Vi skal rent faktisk helt tilbage til begyndelsen af det tyvende århundrede, før pengesystemet blev gennemtvunget, et system, hvis præmisser først og fremmest var den store forbrydelse, som var mordet på præsident William McKinley i

1901.[1] På nuværende stadium har vi nået til det punkt under pengesystemet, hvor der overhovedet ikke eksisterer nogen måde, hvorpå man kan måle ægte, iboende værdi. Nu må hele Franklin Roosevelts koncept, som helhed, bringes i spil, hvis der skal være noget håb om en løsning.

Samtidig har Rusland taget initiativet i Syrien og presser nu en løsning igennem for den katastrofe, som Obama har påført dette land, og mere generelt. Hele verden støtter i stigende grad det, som Putin gør her – inklusive mange kræfter i USA. I dette russiske initiativs fravær ville Syrien og Irak blive totalt besejret. Faktisk kan alle Obamas politiske tiltag ikke producere andet end nederlag. Hans indflydelse må fuldstændigt blokeres; med mindre Obama kan formås til at trække sig, vil han ødelægge alting. Obama er en dårlig taber. Han må under ingen omstændigheder få nogen støtte; alt må gøres for at støtte Putins lederskab. Obama kan allerhøjst få lov til at udføre symbolske handlinger uden virkninger.

Hør engang: De større, europæiske lande har vendt sig imod Obamas politik. Rusland anfører verden imod Obamas politik. Når man har Europa og Rusland, er der ingen brug for Obamas OK; han er næsten helt blokeret. Det, vi behøver nu, er det 25. forfatningstillæg for fuldstændig at fjerne hans skadelige indflydelse.

[1] Se: »Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6895>

Wall Street er bankerot, og Obama gennemtvinger ved magt et termonukleært Armageddon: Foregrib! FDR's Første 100 dage Tema-artikel

»I sådanne perioder er der en akkumulering af den kraft, der ligger i at kommunikere og modtage dybe og lidenskabelige idéer med hensyn til menneske og natur.«

– Percy Bysshe Shelley, *Et forsvar for digtekunsten*, 1821

Download (PDF, Unknown)

En sammenbrudskrise ud over, hvad Franklin Roosevelt stod overfor i 1933: Tag de rette skridt, og tag dem NU!

25. august 2015 – Stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouche, havde forudsagt det, der nu er i færd med at ske, »den største finanskrisen i moderne historie«. Han har i offentlige

diskussioner i sidste weekend udtalt, hvad der i fredags blev åbenlyst for ham: At det transatlantiske finanssamfunds største krak i moderne tid havde fundet sted, og hurtigt ville blive manifest.

Dette blev erklæret i LaRouchePAC-rapporten: »Har du mod til at se sandheden i øjnene – og handle i tide?«, og i mandags blev LaRouches forudsigelse bekræftet, og vil fortsat blive bekræftet i de kommende dage.

Institutionerne på Wall Street er i færd med at nedsmelte totalt. Dette er et totalt kollaps af finanssystemet, fra hvilket ingen *normal* genrejsning er muligt, kun ekstraordinære forholdsregler, som LaRouche har defineret dem. Graden af ødelæggelse af det amerikanske folks, og de europæiske folks, liv, og af deres børns fremtid, er langt værre end noget, der tidligere er sket, selv i foregangstilfældet med Den store Depression.

Sammenbruddet kan ikke heles ved nogen som helst midler i retning af bailout eller lignede numre. Wall Street må nedlukkes, nu.

Krisen kan få et optimistisk udfald, hvis det amerikanske folk organiseres til at støtte handling nu, og der finder et internationalt samarbejde sted.

En udrensning i FDR-stil af disse aktiver, og en nedlukning af disse Wall Street-/London-banker, er nødvendig – som under de første handlinger, præsident Franklin Roosevelt tog skridt til efter sin indsættelse i 1933. Glass/Steagall-princippet er det princip, ud fra hvilket denne handling skal lanceres, for at undgå panik og kaos.

Denne krise er langt større end det, FDR stod overfor. Som LaRouche udtalte mandag morgen, mens markederne styrteddykkede,[1] som han sagde, de ville:

»Vi må annullere alle gældsforpligtelser i den kategori, der

nu krakker. Luk Wall Street ned! Vi må nu gå tilbage til FDR's politik for at håndtere vor tids Wall Street-krise. Men denne Wall Street-krise går langt ud over, hvad han stod overfor. Den er global, og udgår fra sammenbruddets transatlantiske centrum. Der er endnu langt mere værdiløs gæld. Vi må tage de rette skridt, og tage dem nu.»

Det, der kræves, er den omgående skabelse af et nyt kreditsystem – igen ligesom FDR gjorde det – for at genrejse produktivitet og produktivt arbejde, angribe de store behov inden for moderne infrastruktur og håndtere manglen på produktive færdigheder, især blandt yngre mennesker. Vi må genoprette det amerikanske folks tillid, der er blevet ruineret med ødelæggelsen af deres beskæftigelser og deres kvalifikationer.

Dette er det værste finanssammenbrud i vores historie. Faktisk må et nyt præsidentskabs »100 dage«^[2] begynde nu; disse initiativer til handling kan ikke tages med Wall Streets Barack Obama i embedet.

LaRouche sagde:

Vi befinder os på randen af en atomar Tredje Verdenskrig, med mindre vi kan standse Obama ... Og nøglen til svaret ligger i den finansielle sammenbrudskrise. Genopbyg det amerikanske folks tillid ved at få Obama smidt ud.»

Støt os, så vi kan fortsætte kampen! Send os dit bidrag.

Kontakt os, og se, hvad du

kan hjælpe med

[1] Hør Radio Schiller mandag, den 24. august: »Sort mandag på børserne«

[2] Se EIR-artiklen: »Franklin Roosevelts 100-dages program« (dansk)